

**ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΣΤ΄
ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΝΑΤΑΛΙΑΣ**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστῶμεν στίχ. στ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἦδωκας σημείωσιν.

Τῆς παναγίας σου μνήμης, τὰ προεόρτια, φαιδρῶς ἐπιτελοῦντες, τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, Φανούριε παμμάκαρ Μάρτυς Χριστοῦ, οἱ πιστοὶ ἐκβοῶμέν σοι· Ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει τῶν εὐσεβῶς, πεποιθότων τῇ πρεσβείᾳ σου.

Τὴν προπομπὴν τῆς φαιδρῶς σου, μνήμης ποιούμενοι, προσφερόμέν σοι πόθῳ, προεόρτιον ὕμνον, Φανούριε παμμάκαρ Μάρτυς Χριστοῦ, οἱ προστάτην σε ἔχοντες, χαῖρε βοῶντες θαυμάτων ὀποταμός, ὁ εὐφραίνων τοὺς τιμῶντάς σε.

Πανηγυρίζοντες πόθῳ, τὰ προεόρτια, τῆς φωταγοῦς σου μνήμης, οἱ πιστοὶ ἐκβοῶμεν· Φανούριε τῆς Ῥόδου κλέος λαμπρόν, καὶ πιστῶν τὸ προπύργιον, μὴ διαλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν ἄθλησιν.

Καὶ τῶν Μαρτύρων ἐκ τοῦ Μηναίου γ΄.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Δεῦτε σήμερον οἱ πιστοί, εὐλαβῶς συναθροισθέντες, Φανουρίου τοῦ εὐκλεοῦς Μεγαλομάρτυρος, τὴν μνήμην προεορτάσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Χαίροις Ἀθλοφόρε θαυμάσιε, τῆς οἰκουμένης τὸ καύχημα, δόξα τῆς Ἐκκλησίας, τῶν πιστῶν προασπιστής, καὶ τῆς Ῥόδου ἐγκαλλώπισμα. Ἄλλ΄ ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, μετὰ τῶν Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, τὴν εἰρήνην αἴτει, ταῖς ψυχαῖς τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στόλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντὶ Μουσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, Ἀθλοφόρε Φανούριε, οἱ πιστοὶ ἐν ἄσμασιν εὐφημοῦμέν σε, προεορτάζοντες σήμερον, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, καὶ βοῶμεν ἐκ ψυχῆς· Παρρησία ἰκέτευε, παμμακάριστε, τὸν θαυμάτων σοι δόντα ἐξουσίαν, ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου ἄθλησιν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Προεόρτια ἄγοντες, Ἀθλοφόρε Φανούριε, σήμερον τῆς μνήμης σου εὐφραινόμεθα· σὺ γὰρ θαυμάτων τὴν δύναμιν, δεξάμενος ἄνωθεν, ὡς δοξάσας ἀνδρικῶς, τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως, τῆ ἀθλήσει σου, αἰχμαλώτους λυτροῦσαι καὶ προφθάνεις, ἐξαιρούμενος κινδύνων, καὶ πειρασμῶν τοὺς ἰκέτας σου.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τῶν Ῥοδίων ὑπέρμαχον, καὶ προστάτην ἀνύστακτον, ἀληθῶς σε ἔγνωμεν παμμακάριστε, τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορα, καὶ φύλακα ἄγρυπνον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Ἀθλοφόρε Φανούριε· διὰ τοῦτό σε, ἐν ᾧδαῖς γηθοσύνως εὐφημοῦμεν, τὴν ὑπέρφωτόν σου μνήμην, προεορτάζοντες σήμερον.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ'.

Σήμερον οἱ πιστοί, τὰ προοίμια τῆς μνήμης σου, Φανούριε Μεγαλομάρτυς ἐπιτελοῦντες, πνευματικῶς ἐορτάζομεν, καὶ ἱκετικῶς ἀναβοῶμεν· Ἐπιφάνηθι Ἅγιε ἡμῖν, τοῖς σφόδρα ἀγαπῶσί σε, ταῖς πρεσβείαις σου τὴν εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δωρούμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς ἐνδόξου σου μνήμης, προεόρτια σήμερον, ἐν ἀγαλλιάσει τελοῦντες, Ἀθλοφόρε Φανούριε, τῶν ἄθλων σου τὰ εἶδη οἱ πιστοί, τιμῶμεν ἐν χαρᾷ πνευματικῇ, καὶ κηρύττομεν θαυμάτων σου τὴν πληθύν, βοῶντες μετ' εὐφροσύνης· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, φύλακα ἄγρυπνον.

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου.

Ε'πέφανεν ἰδού, ἡ παροῦσα ἡμέρα, Φανούριε σοφέ, ὡς λαμπρὸς ἑωσφόρος, τὴν μνήμην σου τὴν ἔνδοξον, τοῖς πιστοῖς προαγγέλουσα· ταύτην Ἅγιε, ἡμᾶς ἀξίως τελέσαι, καταξίωσον, τοὺς ἔχοντάς σε προστάτην, ἐν βίῳ ἀκοίμητον.

Θεοτοκίον.

Παράδεισος τερπνός, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ὡς τίμιον ζωῆς, ἐκβλαστήσασα ξύλον, τῆς φύσεως Πανάχραντε, φυτουργὸν τὸν οὐράνιον, παρεχόμενον, φιλανθρωπία ἀφάτω, τὴν ἀνάστασιν, τοῖς νεκρωθεῖσιν ἀθλίως, Παρθένε τοῖς πάθεσι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Προεορτάζοντες, τὴν θείαν μνήμην σου, ἐπευφραϊνόμεθα, Μάρτυς Φανούριε, καὶ ἐν μιᾷ πάντες φωνῇ, βοῶμέν σοι εὐσεβάστως· Χαῖρε ἀκροθίνιον, τῶν Μαρτύρων τῆς πίστεως· χαῖρε ἐγκαλλώπισμα, Ῥοδονήσου τὸ τίμιον· ἡμᾶς οὖν τοὺς πιστοὺς σου ἰκέτας, σῆς προστασίας μὴ στερήσης.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ Μητέρα σε, Ἄγνη γινώσκοντες, χεῖρας ἰκέτιδας, πιστῶς σοι αἵρομεν, καὶ ἐκ βαθέων Ἀγαθῆ, καρδίας κραυγάζομέν σοι· Ἴδε τὰ συντρίμματα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Δέσποινα· σῶσον τοὺς οἰκέτας σου, ἐκ βυθοῦ ἀπογνώσεως· καὶ γὰρ ἄλλην οὐκ ἔχομεν πλὴν σου, θερμὴν ἐν βίῳ προστασίαν.

Ὁ Ν'. Εἶτα· οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ', τοῦ Ἁγίου εἰς δ' καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, ἐκ τοῦ Μηναιίου, εἰς δ. Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· «Κύριλλου».

Ὡδιὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸν μέγαν, ἐν Ἀθληταῖς Φανούριον, δεῦτε τιμήσωμεν, οἱ εὐσεβεῖς ἐν ὕμνοις εὐλαβῶς, ὅτι θεῖος προστάτης ἡμῖν, καὶ ἀντιλήπτορ δέδοται, τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Παντάνακτος.

Ἀνύσας, ἀθλητικῇ ἐνστάσει σου, Μάρτυς Φανούριε, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον ἐπὶ γῆς, ἐν σκηναῖς τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, ἐνδόξως κατεσκήνωσας, ἐπαπολαύων τῆς θεώσεως.

Θαυμάτων, ὑπερφυῶς τὰνάματα, νέμεις Φανούριε, τοῖς τῷ ναῷ σου σπεύδουσι πιστῶς, καὶ τιμῶσιν ἐκ πόθου ψυχῆς, τὴν ἱερὰν Εἰκόνα σου, ἐν ἧ τὰ εἶδη τῶν ἀγώνων σου.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλες, τοῦ δυσμενοῦς τὴν δύναμιν, Θεοχαρίτωτε, τὸν δυνατὸν κυήσασα Χριστόν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων φρικτῶς· διὸ σε μακαρίζομεν, εἰς τοὺς αἰῶνας ἀγαλλόμενοι.

Ὡδιὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, Ῥόδος ἢ νῆσος σου πιστῶς κράζουσα· Σύ μου θερμὸς πρόμαχος, Μάρτυς στεφηφόρε Φανούριε.

Σημεῖω τῷ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλισάμενος ἐχθρῶν ἅπασαν, τὴν βδελυρὰν ἥσχυνας, πλάνην Ἀθλοφόρε Φανούριε.

Πρεσβείαις σου πρὸς Θεόν, Μάρτυς Φανούριε ἡμῶν πρόστηθι, καὶ ἐξ ἐχθροῦ μήνιδος, λύτρωσαι ἡμᾶς τοὺς ἰκέτας σου.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μαριάμ, Θεοχαρίτωτε Ἄγνη Δέσποινα, ἐκ πειρασμῶν πάντοτε, ῥύου τὸν λαόν σου καὶ θλίψεων.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας ἐκ τοῦ Μηναιίου καὶ εὐθὺς τὸ Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ περιάλητος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, καὶ τῶν Ῥοδίων θαυμαστὸς ἀντιλήπτωρ, ὁ ἱερὸς Φανούριος, θαυμάτων ἢ πηγὴ, συγκαλεῖται σήμερον, τοὺς πιστοὺς ἀναπέμψαι, ὕμνον προεόρτιον, τῆ αὐτοῦ θεία μνήμη, δι' ἧς ἐκλάμπει κόσμῳ τηλαυγῶς, ὡς εὐσεβείας ἀνέσπερος ἥλιος.

Καὶ τῶν Ἁγίων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μετὰ τοῦ Θεοτοκίου ἐκ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Υἶμνον ἀναπέμψωμεν πάντες πιστοί, τὸν κλεινὸν τιμῶντες Φανούριον, ὅτι καθεῖλε, τῶν τυράννων τὴν ὄφρυν, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἐν ἀγαλλιάσει δεξάμενος.

Λόγων ὑπερβαίνουσιν ὄντως ἰσχύν, τὰ γενναῖα ἄθλα καὶ τρόπαια, τοῦ Φανουρίου, τοῦ ἐνδόξου Ἀθλητοῦ· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ ἤθλησεν, καὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις δεδόξασται.

Δεῦρο ᾧ Φανούριε Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ζωὴν ἐκ πάσης λυτρούμενος, κακοπραγίας, τῶν τιμώντων εὐλαβῶς, τοὺς μακαρίους ἄθλους σου, ἐν οἷς τοὺς ἐχθροὺς ἐτραυμάτισας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι τοὺς προστρέχοντας πανευλαβῶς, τῇ θερμῇ Παρθένε πρεσβεία σου, τῆς τυραννίδος, τῶν παθῶν ὡς ἀγαθὴ, ὅτι εἰς σὲ ἐλπίζομεν, τὴν Θεοῦ Μητέρα οἱ ἄθλιοι.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Φανούριον πιστοί, τὸν γενναῖον ὑμνήσωμεν· ἐδείχθη γὰρ στρατιώτης, τοῦ Δεσπότη γενναῖος, Μαρτύρων ἐν τῷ σκάμματι.

Εἰκὼν σου ἐκ τῆς γῆς, θαυμαστῶς ἀνατείλασα, τῷ κόσμῳ ἐγνώρισέ σε, τροπαιοῦχον ὀπλίτην, τῆς πίστεως Φανούριε.

Λαμπόμενος φαιδρῶς, ἀγλαΐαις τῆς χάριτος, φωτίζεις πιστῶν καρδίας, ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων, Φανούριε πολυάθλε.

Θεοτοκίον.

Γλέωσαι ἡμῖν, τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον, τοῖς πταίοισι καθ' ἐκάστην, δι' ἀσύνητον γνώμην, Παρθένε Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ στ΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἡ χάρις σου, προσφοιτῶσα ναῶ ἐν ἀγίῳ σου, τοῖς νοσοῦσιν Ἀθλητά, τὰς ἰάσεις χαρίζεται· εὐλαβῶς διό σε, μακαρίζομεν πάντες Φανούριε.

Ἡ λόγησας, ἡλικίας ἀκμῆς καὶ νεότητος, τὸν Σωτῆρα ἐρασθεῖς, Ἀθλοφόρε Φανούριε, ὅς σε νῦν δοξάζει, ἐνεργείαις θαυμάτων τοῖς πέρασι.

Ἀνέτειλεν, ἐκ ταμείων τῆς γῆς ὡσπερ ἥλιος, ἡ Εἰκὼν σου ἐμφανῆ, Ἀθλοφόρε ποιοῦσά σε, καὶ πιστῶν χορείας, χάριτός σου τῷ φέγγει λαμπρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Λαμπάδα σε, σωτηρίας αὐγῆς ὡς γινώσκοντες, οἱ ἐν σκότει τῶν παθῶν, τῷ φωτί σου προστρέχομεν·
Μὴ ἡμᾶς παρίδης, τοὺς εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντας.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον, λαμπρὰ ἡμέρα, τῆς ἁγίας μνήμης σου, ἡ προεόρτιος ἡμῖν, Μεγαλομάρτυς
Φανούριε, τῆς χάριτός σου, τὸ φῶς ἀνατέλλουσα.

Ὁ Οἶκος.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἐν ἐγκωμίοις μέλψωμεν, καὶ τοῖς ἄσμασι στεφανώσωμεν,
Φανούριον τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι, καὶ σημειοφόρον ἐν Ἀθλοφόροις περιδοξοῦν, τοὺς ἄθλους αὐτοῦ
καὶ τὰ θαύματα, ἐν ἀγαλλιάσει μακαρίζοντες· ὡς ὀρθρος γὰρ φαινός, καὶ ἠὼς γλυκυτάτη ἐπέφανεν
ἡμῖν, ἡ τῆς ἐνδόξου μνήμης αὐτοῦ, προεόρτιος ταύτη ἡμέρα, τὰς φιλεόρτων τὰς καρδίας
εὐφραίνουσα, καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, τῆς θείας χάριτος μυστικῶς, τὸ φῶς ἀνατέλλουσα.

Μηνολόγιον καὶ Συναξάριον ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ὡιδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οὐκ ἐπέθυσας, Φανούριε μέγалаθλε, ὡς πλήρης πίστεως, τοῖς τῶν εἰδώλων θεοῖς· διὸ
καθυπέμεινας, ποικίλας μάστιγας, καὶ κατήσχυνας, ὡς ἀθλητῆς τῆς πίστεως, τῶν ἐχθρῶν τὴν
δυναστείαν.

Ἐν τοῖς ἄθλοις σου, νικήσας τὸν ἀλάστορα, ἐχθρὸν Φανούριε, ὡς δυνατὸς τῇ ψυχῇ, ἐξέξω τὸν
ἄφθαρτον, τῆς νίκης στέφανον, καὶ παρίστασαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῇ Τριάδι ἐν ὑψίστοις.

Ἡ Ῥοδόνησος, εὐφραίνεται Φανούριε, καὶ μακαρίζει σε, χρεωστικῶς ἐν ὧδαῖς· αὐτῆς γὰρ
ὑπέρμαχος, ὑπάρχεις μέγιστος, καὶ ὡς ἥλιος, ἐκλάμπεις γῆς τοῖς πέρασιν, ἐξ αὐτῆς Μεγαλομάρτυς.

Θεοτοκίον.

Λόγων Δέσποινα, δυνάμεως ὑπέγκειται, τὸ μέγα θαῦμά σου· σὺ γὰρ φρικτῶς τοῦ Πατρός, τὸν
Λόγον ἐκύησας, ἐκ τῶν αἱμάτων σου, καὶ ἐλύτρωσας, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, τοῦ ἐχθροῦ τῆς
τυραννίδος.

Ὡιδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Λυτρωτὴν τοῦ παντός ἀνεκήρυξας, τὸν Χριστὸν Ἀθλοφόρε Φανούριε, καὶ δι' αὐτὸν ἐτέλεσας,
μαρτυρίου τὸν δρόμον· ὅθεν ἐδέξω, οὐρανόθεν θαυμάτων ἐνέργειαν.

Ἐν ψυχῇ φέρων πῦρ τὸ οὐράνιον, τῆς Χριστοῦ μυστικῆς ἀγαπήσεως, τὴν τοῦ πυρὸς Φανούριε,
κατεπάτησας φλόγα, καὶ τῶν εἰδώλων, τῆς λατρείας τὴν ὕλην κατέφλεξας.

Τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει Φανούριε, ἵνα πάσης ὀργῆς καὶ κακώσεως, ἀσθενειῶν καὶ θλίψεων,
πειρασμῶν καὶ κινδύνων, πάντες ῥυσθῶμεν, οἱ τελοῦντες ἀξίως τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν βασιλείας ἀξίωσον, Θεοτόκε Ἀγνή Λειπάρθενε, τῆς μητρικῆς πρεσβείας σου, μυστικῆ ἔνεργείᾳ, τοὺς προσκυνοῦντας, ὀρθοδόξως τὸν ἄσπιλον τόκον σου.

ᾠδὴ θ´. Λίθος ἀχειρότητος.

Δεῦτε τὸν γενναῖον ὀπλίτην, τῆς παρατάξεως Κυρίου, ἔνδοξον Φανούριον πόθῳ, στέψωμεν ὕμνοις, ὅτι ἡμῖν προστάτης, ὑπάρχει ἀκαταίσχυντος, καὶ ρύστης βίου ἐν ταῖς θλίψεσιν.

Ὁ ἄλλος ἐξαστράπτων τῇ αἴγλῃ, τοῦ μαρτυρίου σου παρέστης, τοῦ Παμβασιλέως τῷ θρόνῳ, ἡμῖν ἐκεῖθεν, ἐξανατέλλων μάκαρ, Φανούριε τὴν ἔλλαμψιν, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμάτων σου.

Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς Ἀθλοφόρε, ὡς συμπαθέστατος ὑπάρχων, σώζων τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, ἀπὸ κινδύνων, καὶ συμφορῶν παντοίων, ἡμῶν τὸν βίον πάντοτε, τῶν εὐφημούντων σε Φανούριε.

Θεοτοκίον.

Υἱμοὶς οἱ πιστοὶ σε τιμῶμεν, Θεοχαρίτωτε Παρθένε, ὅτι τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, φρικτῶς τεκοῦσα, δι' εὐσπλαγχίαν ἄκραν, ἐρρύσω τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ἀμαρτίας τοῦ Προπάτορος.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Προεορτάζει σήμερον, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, χρεωστικῶς Φανούριε, ἡ περίφημος Ῥόδος, ὅτι προστάτην σε μέγαν, ἀντιλήπτορα θεῖον, καὶ φύλακα ἐκτήσατο, θεϊκῆ εὐδοκίᾳ, ἥνπερ ἀεὶ, φύλαττε τῇ πίστει ὀρθοδοξοῦσαν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, τὸν Δεσπότην τοῦ κόσμου.

Καὶ τῶν Μαρτύρων ἐκ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἴστῶμεν στίχ. δ´ καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος α´. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φανούριε ἔνδοξε πιστῶς, σήμερον τὴν μνήμην σου, προεορτάζοντες ἄσμασιν, ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε οἰκουμένης, καύχημα σεβάσμιον, καὶ Ῥόδου θαυμαστὸν ἐγκαλλώπισμα· ταῖς ἰκεσίαις σου, συμφορῶν ἡμᾶς διάσφζε, καὶ κινδύνων τοὺς ἀνευφημοῦντάς σε.

Ὡς ὀρθρος ἐπέφανεν ἰδοῦ, ταύτη ἡ σεβάσμιος, ἡμέρα Μάρτυς Φανούριε, τρανῶς τὴν μνήμην σου, τὴν δεδοξασμένην, κόσμῳ προαγγέλουσα, ἐν ἣ συναθροισθέντες ὕμνοῦμέν σου, πιστῶς τὴν ἄθλησιν, δι' ἧς Μάρτυς ἀπαράτρεπτος, ἀνεδείχθης Θεοῦ Παντοκράτορος.

Προλάμπει ἡ μνήμη σου φαιδρῶς, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἦν ἐν ᾧδαῖς δεξιούμενοι, ἀνακραυγάζομεν· Δεῦρο Ἀθλοφόρε, πρὸς ἡμᾶς Φανούριε, τοὺς ἐπικαλουμένους προστάτην σε, φυλάττων πάντοτε, τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐκ θλίψεων, νοσημάτων πικρῶν καὶ κακώσεων.

Ὡς πάλαι ἐλύτρωσας τοὺς τρεῖς, ἱερεῖς Φανούριε, αἰχμαλωσίας καὶ θλίψεως, οὕτω δεόμεθα, καὶ ἡμᾶς δουλείας, παθῶν ἐλευθέρωσον, τοὺς πόθῳ τὴν πανένδοξον μνήμην σου, προεορτάζοντας, καὶ τιμῶντάς σε ἐν ἄσμασιν, ὡς θαυμάτων πηγὴν πολυχεύμονα.

Δόξα. ᾠχος πλ. α´.

Σήμερον οἱ πιστοί, Ἀθλοφόρε Φανούριε μεγάλαθλε, εἰς προὔπαντὴν τῆς μνήμης σου ἐξελθόντες, τῶν ἀγώνων σου τὰ εἶδη μακαρίζομεν, καὶ τῶν θαυμάτων σου τὰ πλήθη κηρύττομεν, δεόμενοι ἐκτενῶς· Τροπαιοφόρε Ἀθλητά, μετ' Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν Μαρτύρων, Θεὸν τὸν ἐν Τριάδι καθικέτευε, ἵνα λυτρωθῶμεν πάσης ὀργῆς, καὶ θλίψεως οἱ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ συνήθη. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλνάριον.

Υἱνον προεόρτιον οἱ πιστοί, ἄσωμεν προθύμως, Φανουρίφ, τῷ εὐκλεεῖ, ὅτι ἐν κινδύνοις, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχει, ἡμῶν τῶν ἀναξίων, ῥύστης θερμότατος.

Στίχοι.

*Κύριλλος Φανούριε Μεγαλομάρτυς,
"Υἱνον προεόρτιον πιστῶς σοι ἄδει.*